

פורים – הניצחון על עמלק

1) דברים כ"ה, י"ז – י"ט.
 "זכור את עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. (בדרך – כשאתם טרופים. כשאתם ממלכים – בדרך גאולה) אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עייף ויגע ולא ירא אלוקים. (רש"י: עמלק) והיה בהנית לך ה' אלוקיך מסביב בארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח"

2) שמות פרק י"ז פסוקים ז' – י"ד
 (ז') "ויקרא שם המקום מסה ומריבה... ועל נסתם את ד' לאמר היש ד' בקרבנו אם אין. (ח') ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים. (י"ב) וידי משה כבדים... ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש. (ט"ז) ויאמר כי יד על כס-יה מלחמה לד' בעמלק מדר דר"

רש"י על פסוק י"ב
 "עד בא השמש – שהיו עמלקים מחשבין את השעות באיצטרו"לוגיאה, באיזו שעה הם נוצחים, והעמיד להם משה חמה וערבב את השעות"

3) דברים ב', ל"ב וג', א'
 "ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה. ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה."

4) תלמוד בבלי חולין דף קל"ט:
 "המן מן התורה מנין? המן העץ, אסתר מן התורה מנין? ואנכי הסתר אסתיר, מרדכי מן התורה מנין? דכתיב מר דרור."

5) גזי הראיה א'
 "שנאת אומות הנהוגה בין אומה לחברתה אינה על הכלל כי אם על הפרט. לא כן שנאת עמלק לישראל, שהיה שונא קדושת ישראל מעיקרו, ומתוך כך היה בעיניו דבר גדול אפי' אבידת נפש אחת מישראל, מפני שלא היתה שנאתו תלויה בדבר, כ"א שנאה עצמית, מצד שנאת הרע לטוב, מפני שהוא הפכו"

6) עקבי הצאן, מאמר דעת אלוקים עמ' קל"ג
 השנאה לישראל במקורה הפסיכולוגי נובעת מהשלילה של שאיפת החיים הישראליים, במובן הלאומי והכללי, שזה הוא ניגוד שנעשה מורגש ונפעל בפועל גם בלא הבנה וידיעה, 'אע"ג דאיהו לא חזי מזליה חזי.

7) אסתר ג', ו'.
 "ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי, ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי"

8) אסתר ט', א'.
 ...ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם.

9) רש"י דברים כ"ה, י"ח
 אשר קרך בדרך – לשון מקרה... דבר אחר לשון קוד וחוס, צננך והפשירך מרתיחתך, שהיו כל האומות יראים להלחם בכם ובא זה והתחיל והראה מקום לאחרים. משל לאמבטי רותחת שאין כל בריה יכולה לירד בתוכה, בא בן בליעל אחד קפץ וירד לתוכה. אף על פי שנכווה הקרה אותה בפני אחרים.

10) רש"י שמות י"ז, ח'
 סמך פרשה זו למקרא זה, לומר תמיד אני ביניכם ומזומן לכל צרכיכם, ואתם אומרים היש ה' בקרבנו אם אין, חייכם שהכלב בא ונושך אתכם ואתם צועקים אלי ותדעון היכן אני. משל לאדם שהרכיב בנו על כתפו ויצא לדרך, היה אותו הבן רואה חפץ ואומר, אבא טול חפץ זה ותן לי, והוא נותן לו, וכן שניה וכן שלישית, פגעו באדם אחד, אמרו לו אותו הבן ראת את אבא. אמר לו אביו אינך יודע היכן אני השליכו מעליו ובא הכלב ונשכו.